

WLASNOŚĆ MUZEUM

1269

Svatomartinská pobožnost.

K rozmnožení úcty sv. Martina
ve farnosti Skalické

zbožným farníkům podává

František A. Hawlas,
kaplan.

Schválena nejd. gen. vikariatem v Těšíně.

V Brně 1886.

Tiskem papežské kniht. benediktinské rajhr.
Nákladem vlastním.

Nákladem papežské knihtiskárny benediktinů
rajhradských v Brně

vyšly následující spisy:

Čtitel sv. Josefa, dle franc. a německého vydání
uspořádal J. Dokoupil. Stran 272. Cena 80 kr.

Sv. Františka Římská, vzor křesťanské panny,
manželky a matky, vzdělal J. Nep. Desolda.
Stran 184. Cena 45 kr.

Úcta nejsv. Svátosti oltářní a útrpnost s dušemi
v očistci. Podává P. Pl. Mathon. Stran 96.
Cena 27 kr.

Následování nejsv. Srdce Páně ve 4 knihách.
Podává P. Cyrill F. Kaněra. O. S. B. Stran 718.
Cena 1 zl. 80 kr.

Hořké umučení P. našeho Ježíše Krista, podle
vidění A. Kateřiny Emerichové na český jazyk
převodl P. Petr Hlobil, O. S. B. Str. 416.
Cena 90 kr.

Devítidenní pobožnost k božskému Srdci Páně.
Sestavil P. Borgo. Stran 116. Cena 25 kr.

Svatý růženec, podává P. Pl. Mathon. Stran 94.
Cena 25 kr.

Cvičba v dokonalosti křesťanské, od Al. Rodri-
gueza, Tov. Jež.; na český jazyk převodl
Ign. Bečák. Kniha I. Stran 1040. Cena 2 zl.
64 kr. — Kniha II.—IV. Na český jazyk
převodl J. Dokoupil. Stran 1004. Cena 2 zl.
24 kr.

Svatomartinská pobožnost.

K rozmnožení úcty sv. Martina

ve farnosti Skalické

zbožným farníkům podává

František A. Hawlas,

kaplan.

Schválena nejd. gen. vikariatem v Těšíně.

V Brně, 1886.

Tiskem papežské kniht. benediktinů rajhr.

Nákladem vlastním.

1881

264

TL 1268 I

Jeho Biskupská Milost

Nejdůstojnější pán, pan

František Sniegoń,

světicí biskup a generalní vikář v Těšíně,

ráčil podaný rukopis připsím, jehož český překlad takto zní, následovně schváliti :

Č. 1007.

»Pobožnost Svatomartinskou« nám 19. června t. r. v rukopisu předloženou dali jsme dle obsahu zkoušeti a udělujeme dílku tomu, jelikož ničeho proti pravé víře a dobrým mravům neobsahuje, tímto církevní »Schválení.«

V Těšíně, dne 23. července 1886.

Světicí biskup a gen. vikář:

Sniegoń m. p.

Pečet.

Proslov.

Řízením Božím ke Skalickému, již r. 1622. nejdůst. p. biskupem Vratislavským, hrabětem Almesloem, svatému Martinu zasvěcenému chrámu Páně za spolupracovníka byv povolán, pátral jsem po původu a dalších osudech jak kostela tak přifařených obcí, uveřejně výsledky ve spisku »Skalice u Frýdku.« By tento skromný rámec i svůj měl obrázek, vydávám tento spisek k rozmnožení úcty sv. Martina, k jehožto chvále zde žádné dosud nezaznívají chvalozpěvy. Životopis jest dle breviáře výtečného spisu: »Dr. Říha, Život sv. Martina« a »Skarga, Żywoty Świątych« sestaven, T. 11; písně kromě 5. i 6. ze Svatojanského Kancionálu, buď doslovně jak 1., 2., 4.

aneb s nepatrnými změnami otisknuté, modlitby mešní jsou dle misálu, antifony dle breviáře přeloženy, litanie jest prací původní. Přídavek obsahuje písně, vyňaté ze zvláštních pobožností ke Svatým, jejichž obrazy v kostele Skalickém jsou.

Ó kéž by posloužilo dílko to věrným ctitelům velikého divotvorce a biskupa jak ve chrámě, tak doma, ano i při procesích, které každoročně i mládež i vyrostlí z přifařených obcí k sv. Martinu konají; ó kéž by sv. Martin té pobožnosti žehnal a nám všem časné blaho a věčnou spásu u Tvůrce všehomíra vyprositi ráčil!

Ve Skalici u Frýdku, v oktávě svatodušní 1886.

Pisatel.

Stručný životopis sv. Martina, biskupa Turonského.

„Lámej lačnému chléb svůj
a nuzné a pocestné uveď do
domu svého: když uzříš na-
hého, přioděj ho, a tělem svým
nepohrdej.“ Isai 58, 7.

Svatý Martin narodil se roku 316.
v uherském městě Sabarii. S pohanským
otcem, jenž byl vrchním u vojska, dostal
se do Paduy. Slyše často o ctnostech
křesťanů, počal choditi do sborů jejich
a v desátém roku dal se zapsati mezi
čekatele sv. křtu (katechumeny). Mezi
tím, než ještě dosáhl křtu sv., byv
k vojsku Konstantina Velkého odveden
a ku přísaze donucen, stal se, jsa 15letý,
koňákem (r. 331.). Uprostřed vojska po-
hanského zachoval srdce nevinné a útlo-
citné k chudým. Tou dobou udál se
známý příběh u brány města Amiénsu,
kde zimou zkřehlému žebráku polo-

nahému půl pláště uřal a podal. Následující noci uřel Pána Ježíše touto půl pláště přioděného a slyšel, jak mluví k andělům: »Martin, ještě jsa katechumenem, tímto oděvem mne oděl.« Viděním tímto dojat, dal se, jsa 18letý, pokřtiti, žádaje zároveň za propuštění. Musel nicméně po 2 léta boje se účastniti. Když konečně beze zbraně, jen s křížem v čele vojska proti nepříteli táhl a tento ihned boje se vzdal a ve všem se podrobil, byl sv. Martin r. 336, jako důstojník propuštěn. Spěchal nyní do Poitiéru ke sv. biskupu Hilariovi, jenž mu udělil jedno nižší svěcení (které však čtyry jsou a se jmenují: ostiariat čili vrátnictví, lektorat čili čtenářství, exorcistat čili zaklínatelství, akolythat čili přísluhovačství). Mezitím přestěhovali se rodiče a příbuzní jeho z Italie do Pannonie a sv. Martin rozloučiv se se sv. Hilariem, s nímž více než deset let

blaženě obcovoal, vydal se tam, aby přízeň svou obrátil na víru Kristovu. Na této cestě upadl prý mezi lotry, ale řízením Božím byl nejen od veškeré nehody zachráněn, nýbrž obrátil i jednoho loupežníka k pravému pokání. Přijda k rodičům pohnul matku a mnohé příbuzné ke sv. křtu, otec však zůstal pohanem až do smrti. Kacířské Ariany, kteří tenkrát opět drze se pozvedli, potíral s takovým důrazem, že tito javše a zmrskavše jej, ze země vyhnali. Šel tedy na osamělý ostrov Gallinarii,¹⁾ živě se kořínky a bylinami. Zde se vyplnilo příslibení Páně všem věrným učeníkům dané: »jestliže by co jedovatého pili, neuškodí jim.«²⁾ Snědl totiž jedovatý bolehlav,³⁾ leč modlitbou se před smrtí zachránil. Šel odtud r. 360. opět do Francie a vystavěl

¹⁾ Isola d'Alberga.

²⁾ Mar. 16, 18.

³⁾ Sintzel, Leben und Thaten der Heiligen, 4. B., 2. H.

blíže Poitiersu přispěním sv. biskupa Hilaria klášter Ligugé, ve kterémžto úkrytu jen pro Boha žil, jsa představeným a vůdcem čili opatem bratří, kteří se k němu přidali. Tou dobou udál se nový zázrak: Jistý čekatel sv. křtu byv do kláštera přijat, aby víře lépe byl vyučen, za třídení nepřítomnosti sv. Martina náhle zemřel. Sv. Martin vrátiv se a vida klášterníky nad mrtvolou se modlití, prosil Boha, aby byl milostiv duši, jež se bez sv. křtu na věčnost odebrala, — a když doba dvou hodin uplynula, aj! mrtvý ožil. Roku 371. uprázdnilo se biskupství Turonské a duchovenstvo i lid žádali jednohlasně Martina za biskupa. Avšak Martin (jenž, jak pravdě podobno, v klášteře Ligugé od sv. Hilaria byl tři vyšší svěcení, totiž podjáhenství, jáhenství a kněžství, přijal), zdráhal se v pokoře své biskupskou hodnost přijmouti; schoval prý se za

husí posadu a ty ho prozradily.¹⁾ I jali ho násilím a musil hodnost tu přijmouti, na kterou 4. července 372. posvěcen byl. Sv. Martin zůstal i v důstojenství biskupském chudým mnichem. Založil blíže Turu klášter, z něhož později proslulé opatství Marmoutier povstalo. Ač ve všech ctnostech až ku podivu vynikal, nicméně ke stavu duchovnímu hlubokou vždy choval úctu. Vypravuje se o něm, že jednou u stola císař Maximus svou číši s vínem sv. Martinu podal, aby se před ním občerstvil. Sv. biskup, tímto vyznamenáním poctěn, okusil a podal číši nikoliv zpět císaři, nýbrž svému průvodčímu — knězi, jej za nejctihodnějšího považuje, jenž by po něm z téže číše píti měl. Dvůr císařský navštěvoval sv. Martin z té příčiny, by

¹⁾ P. Mathon: Svatí patronové. — P. Faber míní hus mystickou, an dí: S. Martinus ad vivum depictus anser (humilis, obediens, sobrius, vigil . .) Concionum Opus Tom. VI, pag. 634.

opětné milosti nuzným vyprosil. Jinak miloval samotu, kde zjevením Panenky Marie, Andělův a Svatých oblažen byl. Nemocné navštěvoval a uzdravoval mnohé skládáním rukou a pomazáním sv. olejem. I sv. Libora, biskupa Cenomanského, posvětil, zaopatřil i také pohřbil sv. Martin. Ve vysokém stáří hodinu blížící se smrti znamenaje, konal nicméně visitační cesty po své diecési, až jej v Kondace (Cande) smrtelná zimnice zachvátila. Zvěstoval tedy sv. biskup svým učenníkům brzký odchod do vlasti nadhvězdne, modle se zároveň s očima i rukama k nebi upřenýma: »Pane, jsem-li ještě lidu Tvému potřebný, nezamítám práce; staň se vůle Tvá!« Aniž připustil, by jej na vystlané lůžko položili, řka: »Nesluší se, aby křesťan jinak umřel než v popele,« — aneb na bok obrátili, řka: »Nechte mne raději pohlížeti k nebesům než k zemi, aby duch můj,

až svou cestu počne konati, k Hospodinu přímo se ubíratí mohl.« V posledním boji dotíral pekelný nepřítel na světce pokušením, ale marně, neboť byl odbyt pamětihodnými slovy: »Co tu stojíš, krvelačná šelmo? Na mně nic děsivého nenajdeš, lůno Abrahamovo mne přijme.« Tak setrval sv. Martin až do konce; zde chudý a pokorný odebral se do nebeské vlasti bohatý. Zemřel 11. listopadu roku 397. aneb 400. jako veliký hrdina křesťanský a miláček Boží. Ctí se ve veškeré Církvi sv., zvláště však ve vlastech českoslovanských.¹⁾

¹⁾ V Čechách jest v arcidiecési pražské 19 chrámů farních sv. Martina, v diecési Budějovické 16, v Litoměřické 16, v Králohradecké 9; na Moravě v arcidiecési Olomoucké 19, v diec. Brněnské 15; ve Slezsku v rak. dílu diec. Vratislavské 7 mezi 97 chrámy farními; nejstarší jest v Lišné, z 10. století.

Píseň mešní na slavnost sv. Martina.

Na začátku. K trůnu Páně duše
touží S vroucí prosbou přikleknout, Pro
viny však nezaslouží Na tvář Boží po-
hlédnout; Pros, Martine! za křestany,
Ať Bůh nám hřích promine, Ať nás
Kristus pro své rány Mile k sobě při-
vine.

Gloria. Vyznavači! Boží chválu
Hlásals u své otčině, S anděly teď krále
králů Slaviš v nebes výšině. Ty jsi
hlásal mír u vlasti, Krotil hněv a roz-
broje: Pros, ať zkvetou nám zde slasti
Svornosti a pokoje!

Evangelium. Svým jazykem vždy
výmluvným Podal jsi nám důvodu, Víra
že obsahem celým Je božského původu:

Ochraň, svaté víry reku! V srdcích
pravdy základy, Ať nezhubí bludy věku
Nejdražší ty poklady.

Credo. Zajdou světy, však ne víra,
Již's, Martine! zvěstoval: Otec, tvůrce
všehomíra, Syna lidstvu věnoval; Boží
Syn se zrodil v těle, Trpěl, zemřel,
z hrobu vstal, S Otcem vyslal Těšitele,
By v ochranu církev vzal.

K obětování. Biskupe ctný! srdce
čisté Vždy jsi Bohu podával, Když jsi
na posvátném místě Oběť mše svaté
konal; Bohu v oběť vše, co máme,
S tebou nesem' v ochotě, Pros, ať
láskou plápoláme Stále v celém životě.

Sanctus. Tam, kde svatý vyzná-
vači! Boha chválíš povděčně, Zněte
hlasy našich srdcí S cherubíny společně:
Svatý, svatý, nejvyšš svatý Jest náš
mocný Hospodin; Zem' i nebes oblouk
zlatý Jest jen slávy Jeho stín.

Po pozdvihování. Kriste, duši chlebe sladký, Ty útěcho plačících! Dražší jsi nad všecky statky Mysli dítek kajících; Čím jsme toho zasloužili, že sstupuješ na oltář? V prach synové zprovinili Před Tebou kloníme tvář.

Agnus. Náš Beránku příšlý s nebe, By jsi za nás nesl kříž, Smiluj se, prosíme Tebe, Odejmi nám trestů tíž; Smiluj se a v nebi věčném Zdob nás jednou milostně, Bychom s Martinem patronem Slavili Tě radostně!

Ku přijímání. Vítej, Jezu přezádoucí V nejsvětější Svátosti! Ukoj v srdci touhu vroucí, Ty posilo v slabosti! Ty, jenž jsi sílil Martina, Blažil v smrti hodině: Budiž milost tatěž dána Katolické rodině.

Při požehnání. Velký biskupe v Turonsku! Přimlouvej se u Boha, Ať nehyne v bouře hluku Tvá rodina

nebohá; Pros, ať Bůh dá k ctnosti síly, Ať dá v boji zmužilost, Ať dojdeme s tebou k cíli Šťastně k Bohu na věčnost.

Modlitby zvláštní mše sv. na den sv. Martina.

Vstupní modlitba. Ustanovil mu Hospodin úmluvu pokoje, a knížetem učinil jej, aby měl důstojenství kněžské na věky. Pamatuj, Hospodine, na Davida, a na všelikou tichost jeho. Sláva Otci . .

Modlitba obecná. Bože, jenž pohlížíš, že vlastní silou svou nijak obstáti nemůžeme: propůjč milostivě, abychom přímlovou blahoslaveného Martina, vyznávče Tvého a biskupa, proti všelikému protivenství ochráněni byli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna Tvého, jenž s Tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého Bůh po všecky věky věkův. Amen.

Epištola. (Řeč z knihy moudrosti, Sirach 44. a 45.) Ejhle kněz veliký, jenž za dnů svých líbil se Bohu a nalezen jest spravedlivým: a v čas hněvu učiněn jest smířením. Nenalezl se podobný jemu, kterýž by zachovával zákon Nejvyššího. Protož s přísahou dal jemu Pán, aby rostl v lid svůj. Požehnání všech národů dal jemu a úmluvu svou utvrdil na hlavu jeho. Zvelebil jej v požehnáních svých: a zachoval mu své milosrdenství: i nabyl milosti před očima Páně. Oslavil jej před obličejem králův a dal jemu korunu slávy. Učinil s ním smlouvu věčnou, a dal mu kněžství veliké a blahoslaveného jej učinil ve slávě, aby vykonával úřad kněžský, a měl chválu ve jménu jeho a obětoval mu zápal důstojný ve vůni sladkosti.

Postupní modlitba. Hle, kněz veliký, který se ve dnech svých líbil Bohu: nebyl nalezen jemu podobný,

kterýž by zachovával zákon Nejvyššího. Alleluja, alleluja. Blahoslavený muž, svatý Martin, města Turonského biskup, k odpočinutí se odebral, kteréhož přijali Andělé i Archandělé, též Paustva, Mocnosti a Trůnové. Alleluja.

E v a n g e l i u m (sv. Luk. 11, 33—36).
Za onoho času mluvil Pán Ježíš k učeníkům svým: »Nikdo svíci rozsvítiv nestaví ji ve skryši ani pode kbelec, ale na svícen, aby, kteří vcházejí, světlo viděli. Svíce těla tvého jest oko tvé. Bude-li oko tvé sprostné, všecko tělo tvé bude světlé: pakliže bude nešlechtné, také i tělo tvé tmavé bude. Viz tedy, aby světlo, které jest v tobě, nebylo tmou. Bude-li tedy celé tělo tvé světlé, nemajíc žádné částky temnosti: bude všecko světlé a jako svíce jasná osvití tebe.«

O b ě t o v á n í. Pravda má a milosrdenství mé s ním bude: a ve jménu mém vyvýšen bude roh (sily) jeho.

Soukromná modlitba. Dej, milosrdný Bože, aby tato spasitelná oběť i od vlastních vin nás stále uvolnila, i od všech protivenství nás chránila. Skrze Pána . .

Přijímání. Blahoslavený služebník ten, kteréhož, když přijde Pán, nalezne an bdí: amen pravím vám, že nade vším statkem svým ustanoví jej.

Modlitba po přijímání. Popřej, prosíme, Pane Bože náš, aby oběti na přímlovu těch, pro jejichžto slavnost jsou obětovány, nám spasitelnými učiněny byly. Skrze Pána . .

Pisně o sv. Martinu.

1.

Shlédni na nás s výše stkvělé,
Patrone náš, Martine! Nechť se lid
tvůj v lásce vřelé K tobě vděčně přivine;
Zanechal jsi němé modly, Nehledal

jsi králů vděk, Opustil jsi svět ten podlý,
Byl jsi statný Páně rek.

V Ambianě žebrák seděl, Mezi
bránou zimou mřel, Ty jsi na něj
smutně hleděl, Plášť s ním dělit uzavřel.
Jak ti ve snách srdce plesá, Když tvůj
plášťík Krista kryl, Když tu andělů sbor
klesá, Boha chvále ze všech sil.

Hned jsi pravil: »Jdu ze služby,
Juliane, kníže můj! Ke Kristu mne zvou
mé tužby, Onť mne volá ve sbor svůj,
Zbožný biskup v Poitiersu K nebesům
mne povede, Znáť on Božskou pravou
věru, K němu kůň můj zajede.

»Hilarie, svatý muži, K tobě úto-
čiště mám, Správou tvou se duch můj
ztuží, Tobě se co vůdci vzdám; Pak se
vrátím do své vlasti, Bych svou matku
k Bohu měl, Bych jí získal rajske slasti
A s ní v nebi žíti směl.«

Věren zůstal biskupovi, Hilariu
zbožnému, Založil řád v církvi nový,

Uhnul světu marnému. Když pak umřel
biskup v Túru, Martina lid povolal,
A on, hledě k nebi vzhůru, S bázní
úřad na se vzal.

Horlivě co biskup kázal, Lid svůj
věrně k nebi ved', V těžké služby rád
se vázal, Vykořenil bludů jed; Mocí
Božskou divy tvořil, Různé spojil slovem
svým; Chrámy stavěl, modly bořil,
O církev byl pečlivým.

Až pak přišla jeho chvíle, By se
odtud k Bohu bral, Tu on po svém
těžkém dile Věčnou splatu v nebi vzal.
Připraven byl na tu dobu, V nížto po-
volá jej Pán; Proto přišel branou hrobu,
Jako vítěz v rajský stan.

Martine, žij nyní v plesu, Vyplnit
Bůh touhu tvou; Kdo se bojí zhoubných
klesů, Tomu podej pomoc svou. Ctitelů
svých nezamítej, Snažně Boha za ně
pros, Ochranu jim mocnou skýtej,
Útěchu jim v duši ros.

2.

Hvězdo světlá, svatý Martine, Církve
naší přerozkošná záře, Svíce, ježto
v slávě bezstinné U Božího stkví se
u oltáře! Obrať se svým vlídným obli-
čejem K svaté písni, již ti ke cti pějem.

Od nejprvnějšího rozkvětu Pacholik
jsi býval velmi zbožný, V mládí mójels
k hříchům podnětu, Jako vojín byl jsi
neohrožený, A jsa biskup, stkvěl jsi se
co zoře Po všem církve Boží po
prostoře.

Duch tvůj prost byl lichých obalů,
Mysl tvoje byla bezúhonná, Hrud' tvá —
oltář plný zápalů, A tvůj život — kytka
libovonná; V srdci tvém co v milované
schráně Ubytoval v strasti se duch Páně.

Bůh tu lásku vroucí ocenil, S jakou
jsi lid k nebes říši vodil, Milostivě tobě
odměnil, An si tebou stádo valné zrodil.
Ctil jsi Krista, a On poctil tebe, Tobě
a tvým stádům zjevil sebe.

Ó ty přelaskavý biskupe, Jenž jsi láskou vřelou k církvi planul! Srdce naše jesti přetupé, Svět zlý s něho moudrost Boží svanul; Uč nás nemoudrosti světa minout, K nebeským se věcem zcela vinout.

Tam, kde bydlíš, není oblaků, Věčná pravda tamto skvostně svítí, Ale my tu žijem ve mraku, Brání světlu hřích se u nás stkvíti; Ó ty svatý! přimluv se tam k Otci, Vyžádej nám světla v naší noci.

Vyžádej nám hojných milostí, Drsnatá je naše světem cesta, Pros, ať zmůžem všecky těžkosti A tam dojdem nebeského města, Kde se ve vší slávě Pán Bůh jeví, Kde Mu věčné znějí chvalozpěvy.

3.

(Pro domácí pobožnost.)

Kriste, spáso všeho tvorů, Hlavo biskupského sboru, Slyš nás mile v dnešní době, Jenž se utíkáme k Tobě.

Veselte dnes do oslavy, Martin, Tvůj
vyznavač pravý, Proto Tvoje věrné děti
Památku dnes toho světi.

Dokud Martin byl na zemi, Opo-
mítal rozkošemi, Nyní vzat jsa na nebesa,
S anděly tam Tobě plesá.

Popřej, ať Martina stopy Každý
z nás se věrně chopí A nám jeho pro
zásluhy Odpust' mile naše dluhy.

Nechať, Kriste, dobrý králi, Ve-
škeren svět Tebe chválí, Otcí, Duchu
rovné vděky Zněte dnes a po vše věky!

4.

Věje vítr od půlnoci, Sype se sních
hojnou mocí, Země křehne v tuhém
mrazu, Jak by již bral život zkázu.

Jede voják s velkým spěchem,
Kůň mu sotva stačí dechem, A zem
zmrzlá pod ním zvoní, An tam cválá
na svém broní.¹⁾

¹⁾ Broň = kůň bílý, bělouš.

Aj, tu žebrák polonahý Smutně
sedí podle dráhy, A před jezdcem sotva
stane: »Smilujte se, dobrý pane!«

Slyše hlas ten pronikavý, Hned
svou cestu vojín staví: »Což mám, že-
bráče, dát tobě? Nemám peněz v této
době.«

Tedy sahá po svém meči, Pláště
tne v půli jednou sečí: »Vezmi pláště
toho půli, Odevzdej se Boží vůli.«

V plášť se chudšas přiodívá, Teplo
milé se v něj vlivá; »Požehnej vám Pán
Bůh s nebe, Již mne více nepozebe.«

Tato prosba k nebes Otci Za
almužnu jde z úst chodci; ¹⁾ Mnohem
bytnější však vděka U Krista ho Pána
čeká.

Doprovázen duchů zpěvy Kristus se
mu ve snách jeví, Hledí na něj s jasnou
tváří, Na ramenou plášť Mu září.

¹⁾ Chodec = kdo chodí pěšky.

»Pláštěm tím mne Martin odil, Za
to mu dám nebe v podíl.« Nebo co kdo
chudým dává, Kristus za dar vlastní
brává.

5.

Všemi hlasy vychvalujme, Zbožný
život rozvažujme Svatého Martina
ctného, Rytíře velmi štědrého.

Když byl ve dvanácti letech, Co
zřídka bývá při dětech, Varoval se všeho
zlého, Ctival v chrámech Boha svého.

Co vojin chudé miloval, Almužny
také rozdával, Zvlášť jednou, spatřiv
chudého, Almužnu žádat nahého.

Ihned rukou svou statečnou, Čině
to pro lásku Božskou, Plášť mečem
rychle rozřezal, Půl daroval, Půl si nechal.

Kristus ten dar mile přijal, I se mu
v noci ukázal: »Od Martina nekřtěného
Přioděn jsem pláštěm jeho.«

Byl též brzy Martin svatý, Láskou
Kristovou jsa jatý, V osmnáctém roce
pokřtěn, Později biskupem zvolen.

Jistý člověk bez křtu umřel, Když
to svatý Martin uzřel, Modlil se nad
ním až ožil, Pokřtě jej, pekla ho sprostil.

Když smrt přišla na Martina, Viděl
šeredného ďábla. Toho modlitbou odehnal,
Šťastně skonál, k Bohu se bral.

Za ním rač nám dáť přijíti, Kriste,
jenž's ráčil umříti Za nás, dej užiti toho
Pro přimluvu svatou jeho.

6.

Patrone chrámu našeho, Slavný,
svatý Martine! Jenž ctitele jména tvého
Chráníš sobě svěřené; Dovol ctnost
tvou zvelebiti Ctné farnosti Skalické,
Za přimluvu tě prositi, Reku víry
křesťanské!

Syn ten rodičů pohanských Záhy
Krista miloval: Vždyť při cvičeních
křesťanských Milerád se zdržoval; Tak
hned v první své mladosti Na vnuknutí
nebeské Dosáhl Božské milosti: Nechat
bludy pohanské.

I cvičil se od dětinství, V mou-
drosti vždy prospíval, A v křesťanském
náboženství Jako růže rozkvetal. Měl
deset let stáří svého, Mezi křtěnce se
zapsal, Pošel z domu otcovského, Do
chrámu se odebral.

Měl dvanáct let, v samotnosti Chtěl
náš Martin přebývat, Vzdálen od světa
marností, Věci Božské rozjímat. Dobře
věděl, že v tichosti Mnohému ujde boji,
Že tichost' mysl k moudrosti, Srdce vede
k pokoji.

Tu v patnáctém roku jeho Vyšel
rozkaz císařský, By do řádu vojenského
Všel každý syn rytířský: Martin rodem

z pokolení Starobylých hrdinův Musel podle nařízení Následovat svých předkův.

Uprostřed stavu svůdného Čest svou povždy zachoval, A příkladu neslušného V ničem nenásledoval; Nýbrž v stále kajicnosti Žádosti těla mrtvil, A v panické nevinności Pět let na vojně sloužil.

K bližním lásky a vlídnosti Bojovníkům příklad dal, K přísné ve všem poctivosti Vzbuzovat je neustál. Ctnost dobročinnosti zvláště Martin sobě oblíbil, An žebrákovi půl pláště Co almužnu udělil.

Dar ten rytíře štědrého Kristus si tak oblíbil, Že oděn tím pláštěm jeho V noci jemu se zjevil, Řka: »Martin ctnostný mládenec Tímto rouchem mne oděl, Ačkoliv ještě nekřtěnec, By měl v nebi svůj podíl.

Ihned, na vojně jsa ještě, Dal se na to pokřtiti, Osmnáct let věku maje Chtěl

jen Kristu sloužiti. Po křtu svatém
stav vojenský Za dvě leta opustil.
A biskup Poitierský Jej u víře posilnil.

Od téhož biskupa ctného Přijal
také svěcení, — Hilaria řečeného —
Mnohým dušem k spasení. Stravil svůj
věk mládenecký V písem svatých umění
Otvíral smysl nebeský Bližním k ponaučení.

Též k své rodině pohanské Do své
vlasti pospíchal, Matku pak víře
křesťanské A mnoho jiných získal. Také
bludy Arianské Vždy důrazně potíral.
K uznání pravdy nebeské Zbloudilým
dopomáhal.

Když pak vzkřísil i mrtvého V klá-
šteři, jež vystavil, Roznesla se sláva
jeho, Za biskupa zvolen byl. Tak za
správce Turonského Proti vůli zvolen
jsa, Byl pastýřem stáda svého, Otvíral
všem nebesa.

V své biskupské důstojnosti Ježíše
následoval, Vší vysokomyslnosti A pýchy

se varoval. Útrpný byl chudých přítel
K živnosti jim pomáhal, Vdov a sirotků
těšitel, Jimž almužnu rozdával.

V klášteře ctnostmi vzácnými Zářil,
až život skončil, Oslaven divy mnohými
S bratřími se rozloučil. A jak na sva-
tého sluší, I při smrti příklad dal,
Porouče Bohu svou duši. Život šťastně
dokonal.

Martine! Na své ctitele Rač shléd-
nout milostivě, Slabé lidi v křehkém
těle Zastávej dobrotivě. Vyžádej nám té
milosti, S tebou Boha milovat, Vždy
konat své povinnosti, Skutky s vírou
spojovat.

Když tak ve vsí šlechetnosti Budem'
zde obcovati, A k bližním v dobrotivosti
Tě vždy následovati: Nebudem se smrti
báti, — Jen Ty rač se přimlouvat —
Bychom s Tebou přebývati Mohli a se
radovat. Amen.

Nešpory zvláštní na slavnost sv. Martina.

Ů. Bože, ku pomoci mé vzezři!

R. Pane Bože všemohoucí . . atd.
(Jako nedělní; viz Onderkův Zpěvník str. 156.)

1. *Antifona.* Řekli učeníci svatému Martinu: »Proč nás, otče, opouštíš, neb komu nás opuštěné zanecháš? Vtrhnou totiž do stádce tvého vlci draví.«
(Žalm 109.)

2. *Ant.* Pane, jestli jest mě ještě třeba lidu Tvému, nezamítám práce; staň se vůle Tvá! (Žalm 110.)

3. *Ant.* Ó muži nevýslovný, práci nepřemožený, a smrti nepřemožitelný, jenž umřítí se nebál, ani práce se zdráhal. (Žalm 111.)

4. *Ant.* Očima i rukama k nebi vždy obrácen, neuvolnil ducha modlitbou nepřemoženého alleluja. (Žalm 112.)

5. *Ant.* Martin blažený přijat jest do lůna Abrahamova: Martin zde chudý a skromný vstupuje na nebesa bohatý a poctěn jest nebeskými chvalozpěvy. (Žalm 116.)

Kapitola. Ejhle, kněz veliký, jenž za dnů svých líbil se Bohu, a nalezen jest spravedlivý: a v čas hněvu učiněn jest smířením. R. Bohu díky.

Chvalozpěv.

Vyznávači Jezu Krista. Dnes ti církev slávu chystá, Anť dnes odměna ti dána, Martine, u Krista Pána.

Čist jsa, zbožný a pokorný, Život vedl's právě vzorný, Dokud duši z těla schrány Pán nepozval v slávy stany.

Kdož se k tobě utíkali, Z prosby tvojí pomoc vzali, Vysvobodilť od neduhy Kristus důvěrné své sluhy.

Zbožný lid tě zpěvy slaví, A se v ochranu tvou staví, Aby Bůh dal k tvému hlasu Pomoc svoji v každém času.

Sláva, česť a dik zni vezdy K trůnu
Páně nade hvězdy, Otcí, Synu na pravici
S Duchem jednomu v Trojici! Amen.

Ů. Miloval jej Hospodin a ozdobil jej.

R. Rouchem slávy přiodil jej.

1. *Ant.* Ó blahoslavený muži, jehož
duše v ráji panuje: kde Andělé plesají,
Archandělé se těší, sněmy Svatých
prozpěvují, sbory Panen pozývají: Zůstaň
s námi na věky.

M a g n i f i k a t.

2. *Ant.* Ó blahoslavený biskupe,
jenž jsi celým nitrem miloval Krista
krále a nebál se nadvlády knížecí, ó duše
přesvatá, Která, ač mečem vraha odňata
nebyla, přece korunu mučnictví ne-
ztratila.

Ů. Pán s vámi. R. I s duchem tvým.

Modleme se! Bože, jenž pohlížíš,
že vlastní silou svou nijak obstáti
nemůžeme: propůjč milostivě, abychom
přímluvou blahoslaveného Martina, vy-

znávače Tvého a biskupa, proti všelikému protivenství ochráněni byli. Skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Ť. Pán s vámi. Ř. I s duchem tvým.

Ť. Dobrořečme Pánu. Ř. Bohu díky.

Ť. A duše všech věrných zemřelých skrze milosrdenství Boží ať odpočívají v pokoji. Ř. Amen.

Salve . . . atd.

(Viz Onderkův Zpěvník str. 707.)

Litanie ke sv. Martinu.

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi!

Synu, Vykupiteli světa, Bože, smiluj se nad námi!

Duše svatý, Bože, smiluj se nad námi!

Svatá Trojice, jeden Bože, smiluj se nad námi!

Svatá Maria,
Svatý vyznávači a biskupe Martine,
Pilný navštěvovateli chrámův,
Přívětivý dobrodinče opuštěných
žebrákův,
Toužebný čekateli svatého křtu,
Ozdobo křesťanského sboru,
Pokorný žadateli stavu duchovního,
Pilný skoumateli Písma svatého,
Učeníku svatého Hilaria nevšední,
Zbožný přijímači nižších svěcení,
Učiteli svých pohanských rodičů,
Zdrcující potírateli kacířských bludů,
Zakladateli kláštera, v němž jsi
světu skrytý jen pro Boha žil,
Laskavý představený a vůdce,
jakýms klášterním bratřím byl,
Jednohlasně za biskupa Turonského
žádaný,
Násilím k biskupské hodnosti po-
výšený,
Znameníť hlasateli slova Božího,

Oroduj za nás!

Vzore života apoštolského,
Smilování a pokory plný biskupe,
K tobě se utikáme, svatý Martine,
Pro podivuhodnou horlivost, s kterou
jsi co pohanské dítě shromáždění
křesťanův navštěvoval,
Pro vroucí dychtivost, s kterou jsi
mezi čekatele svatého křtu za-
psati se dal,
Pro nevinné a útlocitné srdce,
které jsi uprostřed vojinů po-
hanských zachoval,
Pro dojemnou almužnu, již jsi
u brány městské udělil,
Pro svatý křest svůj,
Pro pevnou a nepochybnou víru
svou,
Pro horlivost, kterou jsi zkoumání
Písem svatých věnoval,
Pro ctnosti, kterými jsi do stavu
duchovního přijatu býti sobě
zasloužil,

Oroluj za nás!

Vypros nám milosti u Boha!

Pro srdečnou zbožnost, s kterou
jsi od svatého Hilaria biskupa
nižší svěcení přijal,

Pro dětinnou radost, kterou jsi
nad obrácením a pokřtěním
matky a příbuzných pocítil,

Pro bolný žal nad zatvrzelostí otce
v bludech pohanských,

Pro plamennou horlivost v hájení
svaté víry proti Arianům ka-
ciřským,

Pro zbožnou modlitbu, kterou jsi
mrtvého vzkřísil,

Pro přeradostný den, kteréhož jsi
do řádu kněžského povolán byl,

Pro blaženou radost, kterou jsi
nad zjevením se tobě Panny
Marie, Andělův a Svatých míval,

Pro zvláštní uctivost, kterou jsi
stavu duchovnímu prokazoval,

Vypros nám milosti u Boha!

Pro pokorné sebezapíraní, s kterým
jsi na dvoře císařském pro nuzné
almužnu žádal,

Pro horlivou kajicnost, které jsi
v hodnosti biskupské se nevzdal,

Pro nevypravitelnou spanilost, kte-
rou tvé panické ruce zářily při
oběti mše svaté,

Pro podivné přemožení pekelného
nepřítele,

Pro úplné odevzdání se do vůle
Boží v životě i při smrti,

Pro veškeré radosti tvé v nebeské
říši,

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa!
— Odpust' nám, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy
světa! — Uslyš nás, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy
světa! — Smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Otče náš, Zdrávas Maria.

Ů. Oroduj za nás, svatý vyznávající
a biskupe Martine!

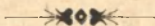
R. Abychom hodni učinění byli zaslíbení
Kristových!

Modleme se!

Ó Bože, jenž pohlížíš, že vlastní
silou svou nijak obstáti nemůžeme:
propůjč milostivě, abychom přímlovou
svatého Martina, vyznávající Tvého a
biskupa, proti veškerému protivenství
ochráněni byli. Skrze Krista Pána
našeho Amen.

Ů. Pomoc Boží budiž při nás vždycky.

R. Od toho času až na věky. Amen.

Přídavek ke Svatomartinské Pobožnosti.

Litanie a píseň ke sv. Josefu.

(19. března a v třetí neděli po velikonoci.)

Pane, smiluj se nad námi! Kriste, smiluj
se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš nás! Kriste, vyslyš nás!

Otče s nebes Bože, smiluj se nad námi!

Synu Vykupiteli světa Bože, smiluj se
nad námi!

Duše svatý Bože, smiluj se nad námi!

Svatá Trojice jeden Bože, smiluj se nad
námi!

Svatá Maria,

Svatý Josefe,

Choti Panenky Marie,

Pěstouně a ochránce Ježíše,

Spravedlivý muži dle Srdce

Božího,

Oroduj za nás!

Moudrý a prozřetelný hospodáři,
Věrný průvodče, těšiteli a ochránče
Panenky Marie,
Patrone svaté katolické církve,
Který jsi vtělení věčného Slova
zjevením Božím poznal,
Který jsi s Panenkou Marií do
Betléma cestoval,
Který jsi s Panenkou Marií novoro-
zenému Spasiteli první se klaněl,
Kterémuž Pán všech pánů dětinně
poddán byl,
Okraso domu Davidova,
Koruno patriarchů.
Příklade vyznávaců,
Vzore čistoty,
Zrcadlo manželů,
Věrný otče svých schovanců,
Ochrano pocestných,
Útěcho umírajících,
Náš laskavý přímlovčí,
Ve všech našich záležitostech.

Oroduj za nás!

Ve všech souženích a bolestech,
V zármutku a pronásledování,
V nesnázích a utrpení.
V hodině smrti,

Pro tvé vyvolení za pěstouna
Ježíše Krista,

Pro tvé přečisté zasnoubení,
Pro tvou otcovskou péči a věrnost,
Pro tvé práce a nesnáze,
Pro všechny tvé ctnosti,

My hříšníci, Tě prosíme uslyš nás!

Abys nám od Ježíše odpuštění
našich hříchů vyprositi ráčil,

Abys všem přiměřené čistoty vy-
prositi ráčil,

Abys všem představeným v řízení
jich poddaných ku pomoci při-
spěti ráčil,

Abys všem hospodářům a hospo-
dyním té milosti, by své domácí
k dobrému vedli, vyprositi ráčil,

Oroduj za nás!

Vypros nám milosti u Boha!

Abys v hodině smrti s Ježíšem a
Marií nám pomáhati ráčil,
Abys duším zemřelých svou přím-
lůvou ku pomoci přispěti ráčil,
Beránku Boží, jenž snímáš hříchy
světa, odpusť nám Pane!
Beránku Boží, jenž snímáš hříchy
světa, uslyš nás Pane!
Beránku Boží, jenž snímáš hříchy
světa, smiluj se nad námi!
Kriste, uslyš nás! Kriste, vyslyš nás!
Pane, smiluj se nad námi atd.

Otče náš, Zdrávas.

Ť. Oroduj za nás, svatý Josefe,

B. Abychom hodni učinění byli zaslíbení
Kristových.

Modleme se!

Prosíme Tebe, ó Pane! budiž nám
pro zásluhy ženicha nejsvětější Rodičky

Tvé spomoženo, abychom jeho orodováním obdrželi, čeho nemožnost naše dosici nemůže; jenž jsi živ a kraluješ atd. Amen.

—
Píseň.

(Salve pater)

Zdráv buď, strážce Spasitele,
Pěstoune Vykupitele,
Zdráv buď, Josefe milý,
Syna Božího obránce,
Marie Panny ochránce
A ženichu spanilý!

Ó jak milé obcování,
Ó jak libé tvé jednání
Bylo, když's Krista choval;
Když jsi ho do jeslí kladl,
Jím vždy jako otec vládl,
Krmil, živil, pěstoval.

Ježíška's v rukou nosival,
S potěšením naň patřival,
Ó přestastné patření,

Ústa Jeho jsi líbával,
Líce k lícím přitiskával,
Jaké to potěšení.

Nyní's ho králem nazýval,
Nyní jako Boha vzýval,
Radostí naplněný!
Nyní's ho jak Otce ctíval,
Nyní ho za syna míval,
Sám jsa jak Otec ctěný!

Ježíše v svých rukou míti
A nad ním i vladařiti:
Ó jaká to vznešenost!
S Marií vždy přebývati,
Ježíška vždy objímati,
Ó jaká to líbeznost!

Kdo jest, kdo by milovati,
Kdo jest, kdo by objímati
Nechtěl Ježíše ctného —
Většího zajisté není
Nad rajské to potěšení
Josefa šlechetného.

Ó Josefe ! milování,
Ctění, chvály i vzývání
Hodný nad všecky jiné!
Těším se z tvé důstojnosti,
Velevzácné ctihodnosti,
Kteráž nikdy nezhyne.

Ó jak šťastní ctitelové
Přešťastní tvoji sluhové
Jsou; nebo tvou pomocí
Ve všelijakých úzkostech,
V nedostatecích a těžkostech
Jisti jsou ve dne, v noci.

Dejž, abychom ve všech dobách
Tvé pomoci v svých potřebách
I my účastni byli;
Bychom tě vždy prostředníkem
Naším stalým pomocníkem
Zvláště v smrti zkusili.

Pro přímlyvy Josefovy,
Pro zásluhy^p Pěstounovy,
Rač nás, Kriste, slyšeti!

Bychom tebe v tvé jasnosti
Po vezdejší smrtelnosti
Mohli v nebi viděti.¹⁾

Litanie a píseň k sv. Aloisiu.

(Zemřel 21. června 1592.)

Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, smiluj se nad námi!
Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, uslyš nás!
Kriste, vyslyš nás!
Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi!
Synu, Vykupiteli světa, Bože, smiluj se
nad námi!
Duše svatý, Bože, smiluj se nad námi!
Svatá Trojice, jeden Bože, smiluj se nad
námi!
Svatá Maria,
Svatá Boží Rodičko,
Svatá Panno panen,
Svatý Aloise,

Orodaj za nás!

¹⁾ Viz Cäcilie: Salve pater Salvatoris.

Věrný následovníče Panny Marie,
Zrcadlo čistoty a nevinnosti,
Příklade kázně a počestnosti,
Vtělený anděle,
Jenž jsi prvotní nevinnost až do
skonání zachoval,
Jenž jsi všech nečistých pokušení
vždy prázden byl,
Jenž jsi měl na zemi společnost
s anděly,
Živý obraze bázně Boží a pravé
pobožnosti,
Srdečný milovníče Ježíše ukřižo-
vaného,
Vroucný ctiteli nejsvětější Svátosti
oltářní,
V modlitbě stálý,
V rozjímání osvícený,
Láskou Boží hořící Serafine,
Velikomyslný potupiteli rozkoší
tohoto světa,
Stálý podmaniteli smyslů,

Oroduj za nás!

Přísný karateli svého těla,
Milovníče chudoby a utrpení,
Vzore pravého pokání a sebe-
mrtvení,
Dokonalý duchovníku uprostřed
zkaženého světa,
Učiteli všech ctností,
Ochrániteli nevinných a čistých
duší,
Útočiště všech, kteří pokušení trpí,
Potěšení nábožných a bohabojných,
Radosti zarmoucených a malo-
myslných,
Uzdravení churavých a nemocných,
Rado pochybujících,
Silný pomocníče a zastánče všech
tebe vzývajících,
Veliký divotvorče,
Okraso mládeže,
V úkrytu svatý,
Nevinný kajeníku,
Tajný před světem mučeníku,

Oroduj za nás!

Drahý poklade tovaryšstva Ježíšova,
Abychom Tvůj svatý příklad hor-
livě následovali,
Abychom vždy čistý a neposkvr-
něný život vedli,
Abychom hříšnému pokušení sta-
tečně odporovali,
Abychom všem ďábelským útokům
šťastně odolali,
Abychom všecku marnost, rozkoš
i slávu tohoto světa stále potu-
povali,
Abychom každého uražení Božího
dokonale se varovali,
Abychom všechny hříchy své
opravdovým a trvanlivým po-
káním shlazovali,
Abychom odpuštění svých hříchův
a prominutí zasloužených trestův
od Boha obdrželi,
Abychom ve víře, naději a lásce
Boží stále prospívali,

Oroduj za nás!

Abychom spasení duší svých s horli-
vostí opravdovou vyhledávali,
Abychom dar pravé pobožnosti a
bázně Boží sobě vždy zachovali,
Abychom ode všeho zlého na těle
i na duši ochráněni byli,
Abychom bez hodného přijímání
Svátosti oltářní nezemřeli,
Abychom v milosti Boží skonali,
Abychom po tomto životě do
radosti života věčného vejíti
mohli,

Abychom po smrti s tebou a se všemi
vyvolenými věčně v Bohu se radovali,
oroduj za nás!

Ó svatý Aloise, oroduj za nás!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
odpusť nám, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
uslyš nás, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš nás! Kriste, vyslyš nás!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Otče náš a Zdrávas.

Žalm 8.

Hospodine, Pane náš: jak podivné
jest jméno Tvé po vsí zemi!

Nebo vyvýšena jest velebnost Tvá:
nad nebesa.

Z úst nemluvňátek dokonal jsi
slávu svou: k zahanbení mstivých ne-
přátel svých.

Patřím-li na nebesa, dílo rukou
Tvých: na měsíc a na hvězdy, které's
upevnil na obloze;

Což jest člověk, že's pamětliv naň:
a syn člověka, že ho navštěvuješ?

Učinil's ho málo menším než anděly:
slávou a ctí korunoval jsi jej.

A ustanovil jsi jej nad dílem rukou svých: všecko poddal jsi pod nohy jeho;

Dobytěk i zvíř polní: ptactvo nebeské i ryby mořské.

Hospodine, Pane náš: jak podivné jest jméno Tvé po vší zemi!

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.

Jakož byla na počátku, nyní i vždycky až na věky věkův. Amen.

Ů. Miloval jej Hospodin a ozdobil jej:

R. Rouchem slávy oděl jej.

Ů. Pane, vyslyš modlitbu mou:

R. A volání mé k Tobě přijď.

Modleme se:

Všemohoucí, milosrdný Bože! jenž jsi poklad své milosti tak hojně na sv. Aloisia vylíti ráčil, že se uprostřed světa ode všech světských marností neposkvrněným zachoval, a jen po ne-

beských věcech toužil; jenž jsi ho také podivnou nevinností a čistotou obdařil, a skoro andělům rovným učinil: Tebe pro jeho velké zásluhy pokorně prosíme, račiž i nám té milosti uděliti, abychom dle jeho příkladu ode všech nebezpečenství tohoto světa zachráněni, Tobě zde mezi lidmi dokonale sloužili, a pak se svatými anděly v blaženém na Tebe patření se radující, Tebe věčně chválili a velebili. Skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Píseň k sv. Liboru.

(Zemřel 23. července 390.)

O svatý Libori, biskupe přemilý,
Tebe my chválíme, Čest Bohu vzdáváme.
[:Tě prosíme vzhlédni na nás, U Krista
oroduj za nás, Ó svatý Libori, biskupe
přemilý!:]

Vesele zpívejme, chválu Bohu
vzdejme, Za tak přesvatého Patrona
našeho. Tě prosíme vzhlédni na nás atd.

Biskup tento svatý, V zázracích bohatý, Hotov jest pomoci V přetěžké nemoci. Tě prosíme vzhlédni na nás atd.

Toto zakusili Ti, jenž jej vzývali, V kámene trápení Našli spomožení. Tě prosíme vzhlédni na nás atd.

Ó Libori svatý, Rač na nás vzpomněti, Bolesti úpění, Od písku trápení. Tě prosíme vzhlédni na nás atd.

Ach velké bolesti, Úzkosti, žalosti, Od písku, kámene, Trápí bez přestání. Tě prosíme vzhlédni na nás atd.

Hleď k potřebě naší, Ať nás nepokouší Písek ani kámen, Jejich bolest zažehn. Tě prosíme vzhlédni na nás atd.

Ať v nás více není To hrozné trápení, Skrz Tvé přimluvení Ať jsme ochráněni. Tě prosíme vzhlédni na nás atd.

K Tobě dnes voláme O soustrast žádáme, Vzhlédni na prosící, Tebe vzývající. Tě prosíme vzhlédni na nás atd.

Ó Libori vzácný, Bud' nám nápo-
mocný, Ať nezahyneme, Do nebe při-
jdeme. Tě prosíme vzhledni na nás atd.

Píseň Cyrillo-Methodějská.

(5. července.)

Vchod.

Ejhle oltář Hospodinův září,
 Přesvatá nám oběť nastává,
Kterou po tisíc let s jasnou tváří
 Otčina den ze dne konává;
Za příkladem dávným se to děje,
Svatých Cyrilla a Methoděje,
 Jižto rozkaz Kristův plnili,
 Paměť smrti jeho slavili.
Oběť, kterou oni konávali
 V klenbách Velehradu posvátných,
Rádi bychom též my Bohu vzdali,
 Pro mnohý však nehodni jsme hřích;
Nuže svatí miláckové Páně,
Přispějtež nám s nadehvězdné báně,
 By Bůh ústa, srdce očistil
 A nás milostí svou ujistil.

Sláva.

»Sláva, sláva na výsostech Bohu!«
Nad Betlémem pěli andělé,
A ten zpěv se podnes nad oblohu
K Pánu povynáši vesele,
Ó nechat se věčně věků vzdává
Králi králův po všem světě sláva,
Kterou předkům našim věstili
Apoštolé naši přemilí!

Evangelium.

Zaznělo nám slovo pravdy věčné
Ústy Soluňanův před věky,
Podnes v lahodě zní nekonečné,
A svět zaznívá jím daleký;
Přinesli nám oni Písmo svaté,
Bychom ze studnice této zlaté
Moudrosti nebes vezdy vážili,
Bohu sloužiti se snažili!

Věřím.

Bez víry se nelze líbit Pánu,
Z víry růže ctnosti rozkvítá,

Víra otevírá rajskou bránu,
Věrou do srdce Bůh zavítá;
A ten poklad tisíc let již máme,
Ó kéž pak jej věčně zachováme;
Snahou Cyrilla a Methoda,
Známe Krista, spásu národa.

Obětování.

Přijmiž, Otče, oběť nekrvavou,
Kterou při večeři poslední
Slavil Syn Tvůj myslí přelaskavou;
Přivětivě na nás pohlédni,
Jako's k Velehradu libě hleděl,
A Svou milost lidu připověděl,
Když se na Moravě slavila
První oběť Tobě přemilá.

Obětujem Tobě Tvého Syna,
Pro zásluhy jeho doufáme,
Že nám odpuštěna bude vina,
Za kterou teď v strastech sténáme;
Kriste, ukaž Otcí svoje rány,
Otevř kajicníkům nebes brány,
Kdežto Soluňané velicí
Orodují za svou vinici.

Svatý.

Svatý, svatý, svatý Hospodine,
Plna jsou Tvé slávy nebesa,
Láska Tvoje všemu tvorů kyne,
Nechť svět celý Tobě zaplesá;
Sstoupni, Kriste, přezázračně dolů,
Ať se Tobě pokloníme spolu
S celou vlastí, s celým národem,
S otcí Cyrilem a Methodem.

Po pozdvihování.

Otevřela se již nebes brána,
Slovo zázračné kněz vyslovil,
Vítej, duše, vítej Krista Pána,
Jenž se v spůsob chleba, vína skryl:
Občerství tě krví svou a tělem,
Spojiš se dnes se svým Spasitelem,
Jenžto život drahý za tě dal
A tě k sobě Soluňany zval.
Hle, též v této milostivé době
Zve tě k stolu svému nebes Pán,
Slyš, jak laskavě tě volá k sobě,
Boží hod též tobě uchystán;

Kéž se duše věrou živou skvěje,
Láskou Cyrilla a Methoděje,
Nadějí kéž svatou zplápolá,
Že ji Pán též v ráj svůj povolá.
Berá nku.

Vítej, Kriste, vitej, chlebe živý,
Berá nku, jenž jsi hřích světa sňal,
Pohleď, jak jsme Tebe žádostivi,
Neb jsi nás všech k Sobě povolal;
Ach, my hřichem ztratili jsme nebe,
Ó kéž naleznem je skrze Tebe
Přímluvami apoštolův Tvých,
Věrověstečův našich slovanských!
Závěrka.

Vyslyš, Pane, vyslyš prosbu vřelou,
Kterou k trůnu Tvému skládáme,
Požehnej vlast, žehnej Církev celou,
Zůstaň s námi, zbožně želáme;
Sprovázej nás naездеjší pouti,
Nedej lidu Svému zahynouti.
Pro zásluhy svaté oběti
Vylej milost na Svě na děti!

Obsah.

	Strana
Schválení	4
Proslov	5
Stručný životopis sv. Martina, biskupa Turonského	7
Píseň mešní na slavnost sv. Martina . . .	14
Nešpory zvláštní na slavnost sv. Martina .	33
Litanie ke sv. Martinu	36
Přidavek ke sv. Martinské pobožnosti.	
Litanie a píseň ke sv. Josefu	42
Litanie a píseň k sv. Aloisiu	45
Píseň k sv. Liboru	52
Píseň Cyrillo-Methodějská	54
Tichá noc	59

odlu
202

11263

Škola Božského Srdce Páně.

Měsíční list pro katolíky,
zejména pro zbožné spolky a bratrstva mezi Čechoslovany.

Předplácí se celoročně 1 zl. 60 kr.
v Brně, v Dominikánské ulici č. 4.

Květy Mariánské,

list měsíční ctitelů P. Marie.

Vychází 15. každého měsíce

o 1½ archu v barevné obálce
a stojí v předplacení ročně 80 kr.

Anděl Strážný,

časopis pro křesťanskou mládež,

hojně obrázky vykrášený,

vychází měsíčně o 1½ archu v barevné obálce

a stojí v předplacení ročně 80 kr.

Za prémii (bez doplatku) dán krásný obraz
barvotisku.